

[Arne Larsen.]

mæssige problemer og en ret skæv indkomstfordeling i forhold til det øvrige land.

Jeg tror ikke, at problemerne kan løses ved egnsudvikling alene. Mange mennesker, som er efterladt i et erhvervmæssigt tomrum, ville sikkert gerne forlade disse egne, hvis de kunne flytte andre steder hen, hvis de kunne skaffe sig boliger til overkommelige priser. Det at skaffe sådanne boligmuligheder for disse familier vil være at angribe problemet på én måde, og forhåbentlig får vi gennem en yderligere udbygning af vor boliglovgivning og f. eks. ved gennemførelse af en tilfredsstillende lovgivning om en boligfond mulighed for at komme videre på hele dette område.

Vi imødeser også en kommende revision af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring med visse forventninger, og jeg har bemærket mig, at arbejdsministeren i betænkningen i forbindelse med den nylig gennemførte revision af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring har anført, at der må skabes adgang til at yde etableringshjælp for dem, der må bosætte sig et andet sted, ligesom adgangen til at yde rejse- og flyttehjælp, tilskud til dobbelt husførelse etc. må udvides. Arbejdsanvisningskontorerne bør formentlig også have udvidede beføjelser, hvad angår uddannelse og omskoling, og det må overvejes, hvorledes kontorerne kan rustes til at give mere effektiv hjælp ved boligfremskaffelse, og hvorvidt de kan inddrages mere end hidtil i egnsudviklingsarbejdet. Det vil jeg meget stærkt understrege. Jeg synes også, det er vældig fornuftigt, at ministeren har fået dette ind i betænkningen, og så håber jeg, at bestræbelserne for også at få den side af sagen klaret virkelig vil lykkes.

Lovforslagets formålparagraf har jeg i og for sig ingen bemærkninger til, ud over at jeg noterer mig, hvad jeg også tidligere har været inde på, at dets bistandsformer sigter på at opnå en for erhvervslivets trivsel hensigtsmæssig lokalisering og en koordinering af samfundets og erhvervslivets investeringer med henblik på opnåelse af den størst mulige samlede nyttevirkning. Jeg finder, det er meget vigtigt at understrege dette, fordi jeg har bemærket mig, at det jo ikke altid er sådan, at sam-

fundets og erhvervslivets interesser falder helt sammen. Jeg har f. eks. bemærket, at formanden for Danske Bankers Fællesrepræsentation, bankdirektør J. Green, i nogle søndagsbetragtninger i Aalborg Stiftstidende den 5. marts gør gældende, at den statslige aktivitet på kreditområdet i forhold til egnsudviklingen i stedet for at udvides burde begrænses. Direktør Green gør også den opfattelse gældende, at det er urimeligt, at staten gennem direkte statslån til virksomheder i egnsudviklingsområder bringer endnu et område uden for den almindelige markedsmekanisme. Direktør Green gør videre gældende, at bankerne gennem deres kreditgivning har været med til at løse finansieringen af den erhvervmæssige ekspansion, som har fundet sted i provinsen. Det sidste er sikkert meget rigtigt og meget tilfredsstillende, men at forsøge at forhindre en aktivitet i egnsudviklingsområderne finder jeg helt forkert, og jeg mener ikke, man bør imødekomme bankernes krav om en dæmpning af udviklingen i egnsudviklingsområderne. Det kan ikke være bankerne, der skal bestemme vor lovgivning og vor aktivitet på disse områder. Hensynet til mennesker vejer nu adskilligt tungere end hensynet til bankkapitalen, og jeg håber, ministeren er helt enig med mig i disse synspunkter.

Der har vist sig store vanskeligheder på grund af det anspændte kapitalmarked med at få belånt de tilsagte garantier, hvilket har medført, at lån i en række tilfælde er blevet ydet med væsentlig kortere løbetid end forudsat i garantitilsagnene. Dette er beklageligt, og her ser man faktisk efter min opfattelse, at det private kreditmarked lægger visse vanskeligheder i vejen for en ønsket udvikling.

Jeg er tilfreds med, at handelsministeren i bemærkningerne til lovforslaget med hensyn til statens muligheder for at yde direkte lån siger, at det sikkert bliver nødvendigt for at kunne imødekomme behovet for lån til kvalificerede projekter at udvide denne låneramme fra de nuværende 15 mill. kr. til 25 mill. kr. Jeg tror, at det er rigtigt at udvide denne ramme.

Selve omorganiseringen af egnsudviklingslovens administration — det drejer sig om §§ 2, 3 og 4, der jo siger, at egnsudviklingsrådet skal have større selvstændighed og